

पतञ्जिका ७। इति शब्दरत्नावली ॥ गया ८
वाणसिनः ६ दुगा १०। इति हेमचन्द्रः ॥ (यथा,
महाभारते । १। २२६। २०।
“जग्राह बलमास्थाय ज्यया च युयुजे धनुः ॥”)
माता । वसुधा । इति मेदिनी । ये, २ ॥
ज्यानिः, स्त्री, (ज्या + “वीच्याञ्चरिभ्यो निः ।”
उणां ४। ४८। इति निः ।) जीर्णता । हानिः ।
तटिनी । इति शब्दरत्नावली ॥
ज्यायान्, [स्] नि, (अयमनयोरतिशयेन वृद्धः
प्रशस्यो वा इति । वृद्ध वा प्रशस्य + ईयसुन्
व्यादेशश्च ततो “व्यादादीयसः ।” ६। १। १६०।
इत्यात्वम् ।) वृद्धतमः । तत्पर्यायः । वर्षी-
यान् २ दशमौ ३ प्रशस्यः ४ । इत्यमरः । २ ।
६ । ४३ ॥ अतिवृद्धः ५ दशमौस्यः ६ । इति
जटाधरः ॥ (यथा, मनुः । ३। १३७ । [पिता] ”)
“व्यायांसमनयोर्विद्वान् यस्य स्याच्छ्रौत्रियः
श्रु, उ गत्याम् । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भ्रां-आत्मं-
सकं-अनिट् ।) उ, ज्यवते । इति दुर्गादासः ॥
ज्युत, इर् दीप्तौ । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भ्रां-परं-
अकं-सेट् ।) इर्, अज्युतत् अज्योतीत् जुज्योत ।
इति दुर्गादासः ॥
ज्युत, ऋ उ दीप्तौ । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भ्रां-
आत्मं-अकं-सेट् ।) अन्तःस्वारियुक्तः । ऋ,
अज्युतोत् । उ, ज्योतते चन्द्रः । इति दुर्गादासः ॥
ज्येष्ठः, त्रि, (अयमेषामतिशयेन वृद्धः प्रशस्यो
वा इति । वृद्ध वा प्रशस्य + ईडन् ततो
व्यादेशः ।) अतिवृद्धः । ज्येष्ठः । (यथा, महा-
भारते । १३ । १४३ । ७ ।
“ज्येष्ठं वयमनुप्राप्य तस्मान्नष्टे त वै द्विजः ॥”
ज्येष्ठानश्चत्रयुक्ता पौर्णमासीत्यण् इति जैष्ठ्यौ
वा अस्मिन् मासीति पुनरण्यं संज्ञापूर्वस्य
विधरनिवृत्तत्वात् वृद्धिः ।) ज्येष्ठमासि, पुं ।
इति मेदिनी । ठे, ५ ॥ अज्यजः । (यथा, रघुः ।
१२ । १६ ।
“इदमक्तिरिति ज्येष्ठे राज्यव्यापाराद्मुखः ॥”)
अधिकवयाः । इति भरतः ॥
ज्येष्ठतातः, पुं, (तातस्य पितृज्येष्ठः । राजदन्तादि-
त्वात् पूजनिपाते साधुः ।) पितुरज्यजः ।
इति शब्दरत्नावली ॥ ज्येष्ठा इति भावा ॥
ज्येष्ठवर्णः, पुं, (वर्णानां ज्येष्ठः श्रेष्ठः निर्हारणे तु
वर्णेषु ज्येष्ठः । पूजनिपातः ।) ब्राह्मणः । इति
शब्दरत्नावली ॥
ज्येष्ठवला, स्त्री, (ज्येष्ठाया वला ।) सहदेवी ।
इति राजनिर्घण्टः ॥
ज्येष्ठयज्ञः, स्त्री, (ज्येष्ठा पूज्या अश्रुदिव संज्ञात्वात्
पुंवन्भावः ।) पञ्चाग ज्येष्ठभागिनी । वज्रशाली
इति भाषा । तत्पर्यायः । कुली २ । इति
हेमचन्द्रः ॥
ज्येष्ठसाम, [न्] स्त्री, (ज्येष्ठं साम इति नित्यकर्मे-
धारयः ।) सामभेदः । तदध्ययनाङ्गव्रतम् । इति
मिताक्षरा । (यथा, महाभारते । १२। ३४८। ४६।
“ज्येष्ठं नाम्नाभिख्यातं ज्येष्ठसामव्रतो हरिः ॥”)

ज्येष्ठा, स्त्री, अश्विन्यादिसप्तविंशतिनक्षत्रान्तर्गता-
ष्टादशनक्षत्रम् । सा तु शूकरदन्ताकृति-
तारकत्रितयात्मिका । इति कालिदासः ॥
वलयार्कतिः । अस्या देवता इन्द्रः मिश्रगुणः ।
इति शैषिका ॥ अत्र जातस्य फलम् ।
“सतृकीर्त्तिपुत्रैर्विधिवैः समेतो
वितान्ति तेषु न्यन्तलसत्प्रतापः
श्रेष्ठप्रतिष्ठो विकलस्वभावा
ज्येष्ठा भवेद्यस्य च जन्मकाले ॥”
इति कोष्ठीप्रदीपः ॥ * ॥
(यथा, मार्कण्डेयपुराणे । ३४ । १३ ।
“कुर्वन्तश्चारुराधासु लभन्ते चक्रवर्षिताम् ।
आधिपत्यञ्च ज्येष्ठासु मूले चारोग्यसुतमम् ॥”)
गृहगोधिका । इति मेदिनी । ठे, ५ ॥ मध्यमा-
ङ्गुलिः । इति हेमचन्द्रः ॥ गङ्गा । इति राज-
निर्घण्टः ॥ धीरादिनायिकाभेदः । तस्या लक्षणं
यथा । परिशीतले सति भर्तुरधिकक्षेपः ।
इति रसमञ्जरी ॥ * ॥ अलक्ष्मीः । यथा भग-
वती प्रति महादेववाक्यम् ।
“मां प्रथम्य पुनर्देवा समन्तः शीरसागरम् ।
तस्मिन् प्रमथमाने तु मया देवैश्च भाविनि ! ॥
ज्येष्ठा देवी समुद्रपद्मा रक्तस्रवाससावृता ।
उत्पन्ना सात्रवोहैवान् किं कर्त्तव्यं मयेति वै ॥
तामनुवंसदा देवीं सर्वे देवगणा भृशम् ।
येषां गृहान्तरे नित्यं कलहं संप्रवर्षते ॥
तत्ते स्थानं प्रयच्छामो वासस्त्रज शुभानने । ।
यस्य गेहे कपालास्त्रिभस्त्राकेशादिचिह्नितम् ॥
परुषं भाषते नित्यं वदन्तगृहवादिनः ।
सन्त्याकाले च ये पापाः रूपानि मलसेतसः ॥
तेषां वैश्वसि संतिष्ठ दुःखदारिद्र्यादायिनी ।
कपालकेशभस्त्रास्थितुपाङ्गराणि यत्र तु ॥
तत्र ते सततं स्थानं भविष्यति न संशयः ।
अकृत्वा पादयोः श्रौचं यस्ताचामति दुर्मतिः ॥
तं भजस्व सदा देवि ! कलुषेणावृता भृशम् ।
दृष्ट्वाङ्गरकपालाश्रयवातुकायसचर्मभिः ॥
दन्तधावनकर्षारो भविष्यन्ति नराधमाः ।
रमस्व कलिना देवि ! तेषां वैश्वसु नित्यशः ॥
तिलापिष्ठञ्च नक्तञ्च कालिङ्गप्रियुगुञ्जनम् ।
हृत्नाकं विङ्गराहञ्च विश्वकोपातकीफलम् ॥
अलावुश्रीफलं ये वै खादयन्ति नराधमाः ।
तेषां गृहे तव स्थानं देवि ! दारिद्र्यादे । सदा ॥
इत्यादिश्रु सुराः सर्वे ते ज्येष्ठां कलिवल्लभाम् ।
पुनश्च मन्थनं चक्रुः शीराश्विं सुसमाहितः ॥”
इति पाद्मो उत्तरखण्डम् ॥
ज्येष्ठाम्बु, पुं, (ज्येष्ठां मूलां वा नक्षत्रमर्हति
पौर्णमास्यामिति ह्यः ।) जैष्ठमासः । इति
त्रिकाण्शेषः ॥ (यथा, शब्दार्थचिन्तामणिः ।
“ज्येष्ठाम्बुलीयमिच्छन्ति मासमावाङ्पूर्वजम् ॥”)
ज्येष्ठाम्बु, स्त्री, (ज्येष्ठं विविधयोगिनाप्रकृतात् श्रेष्ठं
अम्बु तज्जलधौतं जलमिति । नित्यकर्मेधारयः ।)
तज्जलम् । इति शब्दकपरिभाषा ॥ चैत्रुनि-
जल इति भाषा ॥

ज्येष्ठायमी, [न्] पुं, (आश्रमोऽस्यस्य इति ।
आश्रम + इनिः । ज्येष्ठः श्रेष्ठ आश्रमी ।)
“ब्रह्मचारी गृहस्थश्च वानप्रस्थोऽथ भिक्षुकः ।
चत्वार आश्रमाः प्रोक्ताः सर्वे गार्हस्थ्यमूलकाः ॥”
“यथा वायुं समाश्रित्य वर्षन्ते सर्वे जन्तवः ।
तथा गार्हस्थ्यमाश्रित्य वर्षन्ते सर्वे आश्रमाः ॥”
इति वचनाच्च गृहस्थाश्रमस्य सर्व्याश्रमेषूत्कृष्ट-
त्वात् तथात्वम् । गृहस्थः । इति हेमचन्द्रः ॥
ज्येष्ठी, स्त्री, गृहगोधा । जैठी इति टिकटिकी
इति च भाषा । तत्पर्यायः । सुधलीर सुसलीर
कुचमत्स्या ४ गृहगोधिका ५ । १६ टुकु-
टुकु ७ शुकुनज्ञा ८ गृहापिका ९ । इति
शब्दरत्नावली ॥ तस्याः पतनफलं यथा,—
“निपतति यदि पत्नी दक्षिणाङ्गे नराणां
स्वजनधनवियोगो लाभदा वामभागे ।
उरसि शिरसि पृष्ठे कण्ठदेशे च रात्र्यं
करचरणहृदिस्था सर्वसौख्यं ददाति ॥”
इति ज्योतिषम् ॥
दिग् विशेषे तस्य शब्दफलम् ।
“विशं ब्रह्मणि कार्यसिद्धिरनुत्तमा शक्रे हुताग्ने भयं
यान्यामधिभवं शूरद्विषि कलिनाभिः समुद्रालये ।
वायव्यां वरवस्त्रगन्धसलिलं दिव्याङ्गना चोत्तरे
रेशान्यां मरणं भुवं निगदितं दिग्भक्षणं खञ्जने ॥
ज्येष्ठीरुते त्रुतेऽप्येवम्भुः केचिच्च कोविदाः ॥”
इति तिथ्यादितत्त्वम् ॥
ज्येष्ठः, पुं, (ज्येष्ठानश्चत्रयुक्ता पौर्णमासीत्यण् ङीप्
च । सा अस्मिन् मासे इति पुनरण्यं ।) मास-
विशेषः । ज्येष्ठानश्चत्रयुक्ता पौर्णमासी ज्येष्ठी
या यत्र मासे भवति सः । वृषस्वरविप्रारब्ध-
युक्तप्रतिपदादिदर्शान्तश्चान्द्रः । वृषराश्रिस्थ-
रविकः सौरः । इति स्मृतिः ॥ तत्पर्यायः ।
शुक्रः २ । इत्यमरः । १। ४। १६ ॥ ज्येष्ठः ३ । इति
शब्दरत्नावली ॥ तत्र जातस्य फलं यथा,—
“विदेश्यतः पुरुषः सुतीव्रः
क्षमान्वितः स्यात् खलु दीर्घं वृत्रः ।
विचित्रवृद्धिर्विदुषां वरिष्ठो
जैष्ठाभिधाने जननं हि यस्य ॥”
इति कोष्ठीप्रदीपः ॥
ज्येष्ठसामा, [न्] पुं, (ज्येष्ठसाम अधीते यः सः ।
इत्यण् ।) ज्येष्ठसामा । ज्येष्ठसामवेदाध्येता ।
इति मिताक्षरा ॥
ज्येष्ठी, स्त्री, (ज्येष्ठानश्चत्रान्विता पौर्णमासीत्यण्
ङीप् च ।) जैष्ठपूर्णिमा । इति शब्दरत्नावली ॥
(यथा, तिथितत्त्वप्रतभव्यपुराणवचनम् ।
“कार्तिकी फाल्गुनी चैत्री जैष्ठी पञ्चदशो
सिता ।
मन्वन्तारादयस्वता इतस्याच्यकारिकाः ॥”)
ज्येष्ठी च ॥
ज्यो, उ नियमे । व्रतादेशे । उपनीती । इति कवि-
कल्पद्रुमः ॥ (भ्रां-आत्मं-अकं नियमार्थे-व्रता
इत्यादौ तु सकं-अनिट् ।) व्रतस्यादेशो व्रता-
देशः । उ, ज्यवते याज्ञिकी नियमी स्यादित्यर्थः ।